

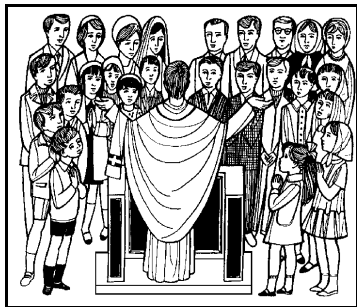
MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

17. ROČNÍK - BŘEZEN 2019 - ČÍSLO 180

FARNÍČEK

ZAČÍNÁ POSTNÍ OBDOBÍ

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

inspirován poselstvím papeže Františka, který nás burcuje z lhostejnosti, píše vám v jeho duchu také své poselství. **Postní doba je časem obnovy pro celou církev, pro její různá společenství i pro každého jednotlivého věřícího!** Především je to však „doba příhodná.“ Bůh od nás nežádá nic než to, co nám sám dal: „My milujeme Boha, protože on napřed miloval nás.“ Zajímá ho každý, protože jeho láska mu brání, aby byl k někomu lhostejný, což se nám však častěji přihodí. Když se nám dobře daří a žijeme v pohodlí, zapomínáme na ostatní, na jejich těžkosti a naše srdce upadá do lhostejnosti. **Lhostejnost vůči bližním i vůči Bohu je také pro nás křesťany skutečným pokušením.** Proto v každé postní době potřebujeme slyšet volání proroků, kteří znovu a znovu pozvedají svůj hlas a probouzejí nás.

Bůh není vůči světu lhostejný, ale miluje ho až tak, že za spásu každého člověka dal svého Syna. Vtělením, pozemským životem, utrpením, smrtí a zmrtvýchvstáním Božího Syna se definitivně otevírá brána mezi Bohem a člověkem, nebem a zemí. Svět má však tendenci uzavírat se do sebe a zavírat onu bránu, skrze niž Bůh vstupuje do světa a svět do Boha.

Boží lásku, která rozbíjí onu smrtelnou uzavřenost, již je lhostejnost, nám přináší církev svým učením a především svým svědectvím. Křesťan je někým, kdo umožní Bohu, aby jej oblékl do jeho dobroty a milosrdenství, aby ho oblékl do Krista, a tak se mohl stávat tím, čím je On - služebníkem Boha i lidí. Obřadem umývání nohou nám to dobře připomíná liturgie Zeleného čtvrtku. **Postní doba je příhodným časem pro to, abychom se nechali obsluhovat Kristem,** a tím se stávali takovými jako On. K tomu dochází když: pozorněji nasloucháme Božímu slovu a přijímáme svátosti, zvláště eucharistii. **V ní se stáváme tím, co přijímáme: Kristovým tělem.**

Bratři a sestry, abychom překonávali lhostejnost, prožijeme tuto postní dobu jako cestu formování svého srdce. Čtème denně a rozjímejme Boží slovo, poctivě se připravme a prožijme svátost smíření, vědoměji, s úctou a láskou přijímejme Ježíše v eucharistii a také ve svých bližních. Kdo chce být milosrdný, potřebuje srdce silné a pevné, uzavřené pro pokušítele, ale otevřené pro Boha. Srdce, které se nechá proniknout Duchem a přivést na cesty lásky, jež směřují k bratřím a sestrám. Přijměme výzvu svátého Jakuba: „ Posilněte svá srdce“ (Jak 5,8). Denně volejme ke Kristu: „Učiň srdce moje podle srdce svého.“

Všem Vám žehná otec Josef

KAJÍCÍ POBOŽNOSTI

Při kajících pobožnostech se Boží lid shromažďuje, aby slyšel Boží slovo, které vyzývá k obrácení a obnově života, i zvěst o našem vysvobození z hříchu skrze Kristovu smrt a vzkříšení. Jejich struktura je stejná jako při obvyklé bohoslužbě slova a při liturgii svátostného smíření pro více kajících.

Je tedy vhodné, aby se po úvodním obřadu (zpěvu, pozdravení a modlitbě) přečetlo několik čtení z Písma svátého, proložených zpěvy, žalmy, nebo chvílemi ticha, a aby byla tato čtení shromážděným věřícím vysvětlena a aplikována v homilii. Nic nebrání tomu, aby se před čteními z Písma nebo po nich přečetla i jiná čtení z Otců nebo jiných autorů, která by opravdu pomohla společenství i jednotlivcům ke skutečnému poznání hříchů a k vnitřní lítosti, tedy k uskutečnění pravého obrácení.

Po homilii a po rozjímání o slově Božím je třeba, aby se celé shromáždění jedním srdcem a jedním hlasem modlilo litaniové nebo jiné podobné prosby, vhodné k povzbuzení aktivní účasti všech věřících. Nakonec se vždy pomodlí modlitbu Páně, aby nám Bůh, náš Otec, „odpustil naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům...a zbavil nás od zlého“. Kněz, nebo jiný příslušující, který shromáždění předsedá, zakončí pobožnost modlitbou a lid propustí.

UŽITEČNOST A DŮLEŽITOST

Je třeba se postarat, aby věřící nezaměňovali tyto kající pobožnosti za udílení svátosti pokání. Tyto pobožnosti jsou však vrcholně užitečné k tomu, aby napomohly k obrácení a očistě srdce.

KAJÍCÍ POBOŽNOSTI SE KONAJÍ PŘEDEVŠÍM:

- aby se pěstoval ve společenství křesťanů duch kajícího;
- jako pomoc věřícím v přípravě na zpověď, kterou si jednotliví věřící mohou vykonat, jak jim nejlépe bude vyhovovat;
- aby se děti vychovávaly postupně k vědomí, co v lidském životě je hřích, a že Kristus nás od hříchu osvobodil;
- jako pomoc pro katechumeny k jejich konverzi.

Mimo to, kde není k dosažení kněz, který by mohl udělit svátostné rozhřešení, jsou kající pobožnosti velmi užitečné, protože napomáhají ke vzbuzení dokonalé lítosti z lásky, jímž mohou věřící - s předsevzetím, že přistoupí k svátostné zpovědi, jakmile to bude možné - dosáhnout milosti Boží.

otec Josef

PUTOVÁNÍ OBRÁZKU ZVĚSTOVÁNÍ PO RODINÁCH

Jako před třemi roky putoval po farnosti obrázek Božího milosrdenství, tak bych chtěl, aby letos v době přípravy na misijní měsíc říjen a velkou misijní neděli 20. října putoval po našich rodinách obrázek Zvěstování. **Svatý papež Jan Pavel II. nazval Pannu Marii Hvězdou evangelizace.** Ona může i v nás otevřít prostor pro přijetí Boží zvěsti a pomoci nám stávat se zvěstovateli. To je hlavní poslání církve a každého křesťana.

Slavnost Zvěstování překládám na úterý 26.3. (v pondělí 25.3. musím být na setkání salesiánských farářů v Praze). Na závěr bohoslužby dostane obrázek první rodina, která se zapíše na tento týden. Obrázek bude vždy týden v konkrétní rodině a ta ho přinese na příští neděli pro další rodinu. Po celý týden se bude před obrázkem modlit modlitbu Anděl Páně a při ní si vyprošovat schopnost slyšet, rozjímat a uskutečňovat událost Zvěstování. K tomu dostane při převzetí obrázku vytištěnou pomůcku k rozjímání. List k zapisování bude na oltáři u sochy Panny Marie. Můžete se tam začít zapisovat.

otec Josef

SENÁT ODMÍTL ZDANĚNÍ PENĚŽITÝCH NÁHRAD CÍRKVÍM JAKO PROTIÚSTAVNÍ

Senát ve středu 27. února 2019 odmítl návrh KSČM na zdanění peněžitých náhrad, které církve dostávají od státu za majetek nevydaný v restitucích. Proti se během tříhodinového projednávání postavili nejen zástupci nevládních stran, kteří mají v horní komoře většinu, ale i vládní ČSSD.

Novelu o majetkovém vyrovnání státu s církvemi hodlá opozice napadnout u Ústavního soudu, pokud Sněmovna senátní veto přehlasuje.

Zdanění náhrad je podle jeho odpůrců nestoudné a protiústavní s ohledem na smlouvy, které stát uzavřel s církvemi v souvislosti s majetkovým vypořádáním.

Novela podle kritiků relativizuje princip právního státu, je hrubým zásahem do majetkových práv a do právního systému samotného. Komunistům podle jejich oponentů nejde o zdanění církví, ale o vyvolání pocitu, že si církve majetek nezaslouží a že jej dostaly moc. „Platit daň z ukradeného majetku je nehoráznost, to je bolševický přístup, který nemá obdoby,“ uvedla například místopředsedkyně Senátu Miluše Horská z klubu KDU-ČSL.

Novelu obhajoval pouze komunistický poslanec Stanislav Grospič hlavně údajným nadhodnocením finančních náhrad církvím. Poslanec také mimo jiné prohlásil, že „ustanovení (zákona) upravující smlouvy nemá žádný právní význam a tudíž smlouvy uzavřené podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi nezakládají žádné právní účinky.“

Horní komora novelu odmítla hlasy 64 ze 74 přítomných senátorů.

Pro zamítnutí byli všichni zástupci frakcí Starostů, ODS, KDU-ČSL a Senátor 21.

Podpořilo je osm sociálních demokratů včetně Milana Štěcha a také Miroslav Adámek z klubu ANO.

Proti byli pouze Ladislav Václavec a Jiří Dušek z klubu ANO a Jaroslav Doubrava (Severočeši.cz). Sedm senátorů ČSSD a ANO se hlasování zdrželo.

Rodiny jsou rozbrázděny krizemi všeho druhu

Dějiny rodiny jsou rozbrázděny krizemi všeho druhu, jež jsou zároveň součástí jejich dramatické krásy. Je třeba pomáhat manželům objevovat, že překonaná krize nevede k méně intenzivnímu vztahu, ale zlepšuje víno manželského spojení, ustaluje ho a přivádí ke zralosti. Manželé spolu nežijí proto, aby byli stále méně šťastní, ale aby se naučili být šťastnými novým způsobem, když se jim s novou etapou otevírají nové možnosti.

Krize v sobě skrývá i radostnou zvěst

Každá krize je dobou učení, která umožňuje zvýšit intenzitu sdíleného života, nebo aspoň najít nový smysl zkušenosti manželství. Za žádných okolností člověk nemusí podlehnout sestupné křivce života, nevyhnutelnému upadání a snášení průměrnosti. Naopak, když se manželství přijímá jako úkol, který zahrnuje také překonání překážek, pak je každá krize vnímána jako příležitost ke společnému pití lepšího vína...Je dobré inspirovat manžele, aby byli schopni přijímat možné krize a aby se jich chopili jako příležitosti a přiznali jim místo v rodinném životě. Zkušení manželé by měli být ochotni doprovázet při tomto objevování druhé, aby je krize neděsily a nenutily je přijímat ukvapená rozhodnutí. Každá krize v sobě totiž skrývá i radostnou zvěst, které musí člověk umět naslouchat, a proto potřebuje zjemňovat sluch srdce.

Nepřiznaná krize je nakloněná rovina

Bezprostředně na krizi reagujeme odporem. Člověk se začne bránit, když cítí, že se mu krize vymyká kontrole, protože ukazuje nedostatečnost jeho způsobu života, a to mu vadí. Člověk se tedy utíká k takovým prostředkům, že problémy popírá, zakrývá je, relativizuje jejich důležitost, doufá, že odejdou. To ale jen oddaluje řešení a spotřebovává mnoho energie ve zbytečném zakrývání, které věci ještě víc komplikuje. Vazby mezi manželi se postupně drobí a posiluje se oddělení, které narušuje důvěrnost. V nepřiznané krizi je nejvíc narušena komunikace.

Komunikaci je třeba se učit v klidných dobách

Krizi lze řešit jen tehdy, když jsme přítomni. A to není snadné, neboť někdy se lidé straní druhých proto, aby nemuseli projevit své pocity, a stahují se do zrádného a klamného mlčení. V těchto chvílích je třeba vytvořit prostor pro komunikaci od srdce k srdci. Problém je v tom, že taková komunikace se v době krize stává nesnadnou, protože se jí člověk nikdy neučil. Je to skutečné umění, kterému je třeba se naučit v klidných dobách, aby pak bylo možno ho v těžkých dobách využít. Je třeba pomáhat manželům objevovat příčiny, které jsou skryté hluboko v jejich srdcích, a přistupovat k nim jako k porodu, který přejde a zanechá po sobě nový poklad.

Blížkost těm, kdo žijí v bolestně udržovaných vztazích

Církev na jedné straně neúnavně potvrzuje krásu rodiny, a současně se snaží dát konkrétně pocítit svoji mateřskou blízkost těm, kdo žijí ve vztazích rozbitých anebo bolestně a namáhavě udržovaných. Způsob, jak jedná Bůh se svým nevěrným lidem – tedy s námi – nás učí, že raněná láska může být Bohem zahojena skrze milosrdenství a odpuštění. Modleme se proto k němu!

**Zpracováno podle exhortace papeže Františka „Amoris laetitia“,
kterou vydalo nakladatelství Paulínky a podle promluvy papeže Františka 7.10.2018.**

SVĚTEC MĚSÍCE – SVATÝ AUGUSTIN

Narozen v Numidii 354, zemřel v Hippo 430; svátek 28. 8.

Byl rodákem z Tagaste v dnešním Alžírsku. Jeho otec byl pohan, ale jeho matka sv. Monika byla křesťankou. Jako dítě nebyl pokřtěn; v 16 letech byl poslán do Kartága, aby tam ukončil své vzdělání. Poznal zde mladou ženu, s níž žil 14 let; měli spolu syna Adeodata, kterého velmi miloval. Když ukončil svá studia, bylo mu zatěžko usadit se a učit. Hledal smysl života a dlouho ho lákal manicheismus. V r. 383 odešel učit do Říma, kde ho ovlivnil novoplatonismus i kázání sv. Ambrože. Po velkých vnitřních konfliktech mezi touhou po poctách, moci a manželství na jedné straně a přáním zasvětit svůj život přímo a plně Bohu na straně druhé, dospěl k rozhodnutí při čtení Epištoly sv. Pavla k Římanům (Ř 13, 12-14). Na Bílou sobotu 387 byl spolu se svým synem Adeodatem a přítelem Alipiem pokřtěn. Vrátil se zpět do Afriky a vytvořil tam klášterní komunitu, ale r. 391 byl vysvěcen na kněze a o pět let později byl zvolen biskupem v Hippo. Po 34 let vykonával biskupský úřad v této severoafrické diecézi a stal se jedním z největších biskupů v dějinách křesťanské církve. Svůj pastýřský úřad vykonával ve znamení spravedlnosti, nestrannosti a péče o blaho lidu. Žil ve společenství se svým duchovenstvem, podle přísných pravidel, denně se veřejně účastnil mše, kázal každou neděli a v postní dny, připravoval katechumeny ke křtu, dbal na materiální potřeby církve a chudých a vykonával světskou spravedlnost. Neustále psal nejen pro své přátele a potřeby své církve, ale i proti donatistům, manicheismu a pelagianismu, vytvořil také velké pojednání o Nejsvětější Trojici. Z jeho rozsáhlého díla se dochovalo 113 knih a traktátů, přes 200 dopisů a více než 500 kázání. Největšího ohlasu dosáhla dvě z jeho nejdelších děl, Vyznání, které je jeho vlastním životopisem až do doby jeho obrácení, a De civitate Dei (O státě Božím),

Mezi lety 397 a 400 napsal Augustin, už jako biskup, svůj nejznámější spis, který měl v následujících staletích ohromný vliv na západní spiritualitu a stal se jedním ze zásadních literárních děl — Vyznání. Mezi důvody zájmu o tuto knihu patří postava muže, jenž se vynoří z vyprávění o svých vlastních zkušenostech. Pokud se autorovi podařilo vytvořit z osobních zážitků univerzální dílo tak moderní a psychologicky blízké dnešnímu člověku, je to díky lidskosti, která vytváří mezi autorem a čtenářem pevný vztah a vzbudí hlubokou účast.

Augustin je mužem Božím, jenž se modlí a prosí; filozofem, jenž vyjadřuje pomocí přísné logiky jemné úsudky; teologem, jenž proniká do složitých exegetických zápletek - a při tom všem tyto aspekty nezastiňují jeho ohromnou touhu a vášně pro hledání absolutna. Je intelektuálně poctivý a upřímně pokorný, svěřuje se bez zastírání s tím, čím byl a čím je. Toto jeho odhalování bez přetvářky znovu překvapuje a získává čtenáře.

pokračování na následující straně

Malá ukázka z nejnovějšího překladu z roku 2015 v Karmelitánském nakladatelství:

„Kde jsem tě našel a poznal? Neměl jsem tě přece na paměti, dokud jsem tě nepoznal. Nuže, kde jsem tě našel a poznal, ne-li v tobě nade mnou? Nikde není to pravé místo, a tak odcházíme, a přicházíme, a nikde není to pravé místo. Ty, Pravdo, vždy a všude vedeš všechny, kdo u tebe hledají radu, odpovídáš všem, kdo hledají radu ve všech věcech. Ty odpovídáš jasně, ale ne všichni jasně slyší. Všichni se ptají, na co chtějí, ale ne vždycky slyší to, co chtěli. Nejlepší z tvých služebníků není ten, komu jde nejvíc o to, aby slyšel, co chce, ale aby chtěl, co slyší.

Pozdě jsem si tě zamiloval, Kráso tak stará, a přece tak nová, pozdě jsem si tě zamiloval. Vždyť tys byl u mne uvnitř, já však byl venku a hledal tě tam. Já ohydný jsem se honil za krásami, které jsi stvořil. Byls u mne, ale já nebyl u tebe. Vzдалovalo mne od tebe, co nebyť v tobě, nebylo by vůbec. Volal jsi a křičel, až jsi prorazil mou hluchotu. Skvěl jsi se a zářil, až jsi zahnal mou slepotu. Voněl jsi, až jsem se nadechl a toužím po tobě. Ochutnal jsem a hladovím i žízním. Dotkl ses mne a zahořel jsem touhou po tvém pokoji. Když se k tobě přimknu celou svou bytostí, nečeká mne nikde bolest ani námaha; a můj život bude živý, naprosto plný tebe. Ano, koho ty naplňuješ, toho pozvedáš; a jen proto, že tě ještě nejsem plný, jsem sám sobě na obtíž. Mé žalostné radosti zápasí s radostnými bolestmi a já nevím, kdo z nich zvítězí.

Běda mi, Pane, smiluj se nade mnou! Mé špatné bolesti zápasí s dobrou radostí a já nevím, kdo z nich zvítězí. Běda mi, Pane, smiluj se nade mnou! Běda mi! Hle, podívej se, že neskrývám své rány: vždyť ty jsi lékař, a já jsem nemocný, ty jsi slitovník, a já jsem politováníhodný.

„Prosíme tě, Bože, posiluj ve své církvi ducha, kterým jsi naplnil svatého biskupa Augustina, a dej, ať i my stále toužíme po tobě a hledáme tebe, zdroj pravé moudrosti a původce lásky.“

STUDIUM THEOLOGIE

Teologii je v ČR možné studovat na několika vysokých, ale i na vyšší odborné škole. Navíc školy nabízejí nejen studium teologie jako takové, zapsat se je možné i na příbuzné obory, které se zabývají například etikou, charitativní a sociální prací, pedagogikou nebo dějinami umění. Nejdlejší tradici má pražská Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy, při které také funguje kněžský Arcibiskupský seminář. „Teologická fakulta se otevírá vám, mladým mužům a ženám, a nabízí studium oborů teologie, aplikované etiky a na Ústavu dějin křesťanského umění,“ zve (nejen) čerstvé maturanty ke studiu kardinál Dominik Duka. „Katolická teologická fakulta je především místem usilovného a vědeckého hledání smyslu života v pokorném sebepoznání a možnosti žasnout nad krásou makrokosmu i mikrokosmu při odhalování Toho, který je a vložil do nás svůj obraz,“ přibližuje kardinál. Pražský arcibiskup rovněž zdůrazňuje, že teologie není obor určený pouze pro kněze, řeholníky a duchovní. „Na vás závisí budoucnost církve, ale i společnosti. V současnosti není potřeba jen kněží, ale i vzdělaných pracovníků církve. Církev potřebuje muže i ženy, kteří se výrazně podílejí a budou ještě více podílet na jejím životě a rozvoji,“ adresuje potenciálním studentům.

info katyd

KRITÉRIA VÝBĚRU ŽIVOTNÍHO PARTNERA

Jsem schopen snést všechny nepříjemné stránky partnera?

Každý člověk má naprostou svobodu v tom, řekne-li někomu ano nebo ne, nemá ji však v tom, kdo se mu líbí a kdo ne. Představa o druhém člověku je poskládána z mnoha obrazů, které si přinášíme ze své rodiny. U muže zde hraje hlavní roli matka, u ženy otec a neméně důležitý je i charakter celé osobnosti. Každý člověk je nějak citlivý na určitý typ lidí. Ale typ člověka a konkrétní vlastnosti, to jsou dvě rozdílné věci. S tím, že se nám někdo líbí, nic neuděláme, to přijde jaksi samo. Ale časem je třeba položit si otázku, zda bych s ním byl také schopen prožít celý život, to znamená:

- Zda jsem schopen snést všechny nepříjemné stránky jeho osobnosti. Zvláště podtrhuji slovo „všechny“, protože žádná z nich se nedá vyloučit.
- Zda mám ty vlastnosti, které mému protějšku chybí, ale jsou pro stabilitu manželství a rodiny nezbytné. Nelze očekávat, že ten druhý se stane pro „mé modré oči“ tím, kým nikdy nebyl, není a nebude.
- Zda se shodneme na zásadních představách o manželství a rodině, které bychom chtěli vytvořit.
- Zda máme podobné hodnotové žebříčky
- Zda můj protějšek nemá vlastnosti, které jsou pro mne nesnesitelné.

Stejně životní směřování

Další velice důležitou věcí je, aby ti dva měli stejné životní směřování. Neznamená to, že musí být oba fyzici, zemědělci nebo výtvarníci. Popravdě řečeno taková kombinace je někdy i nebezpečná. Šťastnější je, jsou-li každý z jiného oboru, ale přitom schopni se navzájem akceptovat a respektovat. Je třeba svému protějšku opravdu rozumět, přijímat a chápat ho. Aby byl člověk toho schopen, musí být skutečně dospělý. Dospělý v tom smyslu, že dokáže unést rozdíl mezi sebou a svým životním partnerem. Psychická nedospělost a nezralost (jež není jen otázkou věku!) je příčinou řady krachů manželství.

Potíž, sejde-li se silná osobnost a osobnost, která je ráda závislá

Nikdo ovšem nemůže nést svého partnera stále a ve všem. Zde nám vyvstává před očima další potíž, a to sejde-li se silná osobnost a osobnost, která je ráda závislá. Samo o sobě to být špatné nemusí, ale pověsí-li se ta slabá strana té silné na krk jak pytel ova a chce se tak nechat nosit celý život, nebo udělá-li si ze svého silnějšího protějšku božstvo, dělá to sice tomu obdivovanému náramně dobře, ale takový vztah zpravidla dlouho nevydrží. Je nadlidsky náročné po někom chtít, aby vždy věděl, co a jak, aby vždy mohl, vydržel, měl více schopností, byl vším. To nejde! Ti dva se mají doplňovat, a ne že jeden bude jenom brát a druhý jenom dávat, že jeden bude jenom závislý a druhý ho vždy ponese. Zrovna tak není možné si to odměřovat, aby to vždy bylo na gram stejné. Do manželství vstupují dva stejně hodnotní, nikoliv ale stejní lidé.

Je nesmysl chtít po partnerovi vlastnost, kterou nemá a nikdy mít nebude.

Jeden vtipný bonmot říká: V manželství musí jeden tomu druhému několikrát denně odpouštět, že není Bohem.

Zpracováno podle knihy

*Aleš Opatrný, Příprava na manželství,
vydalo Karmelitánské nakladatelství*

PAPEŽ FRANTIŠEK O OCHRANĚ NEZLETILÝCH: ZLOČIN NEMÁ PRÁVO NA SVOBODU

V neděli 24. února sloužil svatý otec v Královském sále Apoštolského paláce eucharistií spolu s předsedy biskupských konferencí a představiteli východních obřadů katolické církve na závěr jejich čtyřdenního setkání.

Svatý otec, který při bohoslužbě nekázal, pronesl po jejím skončení obsáhlou promluvu, v níž shrnul pohled církve na problematiku projednávanou na zmíněném vatikánském setkání o ochraně nezletilých.

„Stojíme tváří v tvář všeobecnému a transversálnímu problému, který se bohužel vyskytuje všude. Musíme mít jasno: všeobecnost této rány potvrzující její závažnost v našich společnostech neumenšuje její monstróznost uvnitř církve.

Nelidskost tohoto fenoménu na světové úrovni se stává ještě závažnější a skandálnější v církvi, protože je v protikladu k její morální autoritě a její etické věrohodnosti. Duchovní, který byl vybrán Bohem, aby vedl duše ke spáse, a nechává se ujařmit vlastní lidskou křehkostí nebo vlastní chorobou se tak stává nástrojem satana. Ve zneužívání spatřujeme ruku zla, které nešetří ani nevinnost maličkých. Pokorně a odvážně musíme uznat, že stojíme před mystériem zla rozlíceného proti těm nejslabším, poněvadž jsou obrazem Ježíše. Proto nyní vzrostlo v církvi vědomí nezbytnosti nejenom učinit přítrž těm nejtěžším zneužitím pomocí disciplinárních opatření a civilních či církevních procesů, nýbrž také se rozhodně postavit proti tomuto fenoménu jak uvnitř církve, tak mimo církve. Cítí se povolána potírat zlo, které se dotýká jádra jejího poslání hlásat evangelium maličkým a chránit je před dravými vlky.

Chtěl bych zde zdůraznit, že kdyby se v církvi objevilo i jedno jediné zneužití, jež je samo o sobě monstrózní, bude s takovým případem naloženo s maximální vážností.

Ve spravedlivém hněvu lidí totiž církev spatřuje odraz hněvu Boha, který byl zrazen a potupen těmito hanebnými duchovními. Ozvěna tichého křiku maličkých, kteří v nich namísto otcovství a duchovního vedení našli vrahy, bude otřásat srdcem těch, kteří se nechali uspat pokrytectvím a mocí. Jsme povinni pozorně naslouchat tomuto přidušenému, tichému křiku.“

web. radiovaticana

KNIHA - U BOŽÍHO MLÝNA

Knižní rozhovor s populárním katolickým knězem, který miluje rockovou hudbu.

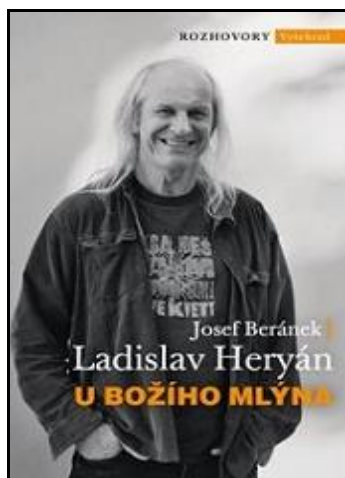
Život kněze Ladislava Heryána je plný paradoxů. Připravoval se na dráhu misionáře, ale působí v nejateističtější zemi Evropy. Je doma mezi salesiány i mezi kamarády z undergroundu. Je introvert, ale vystupuje na rockových festivalech s kytarou a biblí v ruce. Věří v Boha, který přesahuje všechny naše představy, a přece touží po setkání s námi bez ohledu na to, kdo jsme.

Publicista a redaktor Josef Beránek, autor knižních rozhovorů s Petrem Kolářem, Václavem Malým, Janem Sokolem a Radimem Paloušem, angažující se ve veřejném prostoru i v církvi, svému protějšku, známému katolickému knězi, učiteli a hudebníkovi Ladislavu Heryánovi, pěkně zavařil. Oba autoři se pustili na tenký led. Podali českému čtenáři penzum duchovní stravy, která je co do sytosti nesouměřitelná s čímkoli, co je u Heryánových vrstevníků a kolegů u nás k máni., Pokud dřívější Heryánovy práce (Stopařem na této zemi, Portál, 2016, Exotem na této zemi, Portál 2017) a veřejná vystoupení započala přímo heryánománií, titul U Božího mlýna, inspirovaný v názvu oblíbenou Heryánovou kavárnou (!), ho bezprostředně řadí k těm křesťanským osobnostem, které jsou (církví) už za života považovány za trochu zlobivé, originální a inspirativní.

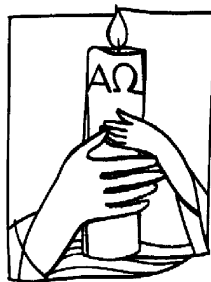
V knižním rozhovoru vypráví Ladislav Heryán hlavně sám o sobě, a to s otevřeností a vlídností, která není v českém sekulárním ani církevním prostředí běžná. Svoji životní pouť od dětství a inženýrských studií přes vstup k salesiánům, kněžství, pedagogickou a vychovatelskou činnost až po svoje římská studia, nucený odchod z Českých Budějovic do Prahy a to, že se stal ikonickou postavou (nejen) pražského duchovního a kulturního prostoru, poměřuje tím, komu kdysi uvěřil. V knize nenajdete jedinou stránku, na níž by neodkazoval k Ježíši, jehož vykupitelským příběhem dává proměňovat svůj život v jeho veselých i smutných stránkách. I kdybyste jeho zpověď přečetli jen do půlky, je pravděpodobné, že vám křesťanství bude zase o něco sympatičtější.

(recenze Zdeněk A. Eminger)

Kniha vyšla v nakladatelství Vyšehrad (stojí 296,- Kč), ale můžete si ji vypůjčit také ve fryštácké knihovně.

3.3. 8. neděle v mezidobí
 6.3. Popeleční středa
 10.3. 1. neděle postní
 17.3. 2. neděle postní
 19.3. Slavnost svatého Josefa
 24.3. 3. neděle postní
 31.3. 4. neděle postní

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA FARNOSTI

Sobota 30. 3. 2019

(fara, kostel – 9.00 -12.00)

9.00	první úvaha	FARA
9.30	rozjímání	KOSTEL
10.00	druhá úvaha	FARA
10.30	rozjímání	KOSTEL
11.00-12.00	svátost smíření	KOSTEL

Mládež, dospělí i věkem pokročilí, všichni jste zváni!

PŘÍPRAVA DĚTÍ S RODIČI NA 1. SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

vstupuje do závěrečné fáze. Od středy 13. 3. bude po sedm týdnů v kostele každou středu od 17.40 krátká katecheze o prožívání eucharistické bohoslužby a svátosti smíření. Je vhodné přijít již v 17.00 na bohoslužbu pro děti. První setkání s milosrdným Otcem ve svátosti smíření prožijí děti v sobotu 11. 5. v 16.00 a první s Ježíšem Svátostným jeho osobním přijetím v neděli 12. 5. v 10.00.

***Také se za ně – děti, rodiče, kmotry v tyto dny více modleme.
 otec Josef***

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z - OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

<i>V lásce i devět mnohdy bývá deset</i>	<i>vietnamské</i>
<i>Vlk ovečky nepočítá</i>	<i>anglické</i>
<i>Vzdělaný člověk má stále bohatství v sobě</i>	<i>latinské</i>
<i>V pytli šídlo neutajíš</i>	<i>české</i>
<i>V manželství není pořád májový večer</i>	<i>české</i>
<i>Vtipů třeba časem, ale rozumu vždycky</i>	<i>české</i>
<i>Z polévky a lásky chutná vždy jen první lžice</i>	<i>lidové</i>
<i>Zaneprázdněný člověk nemá čas být mrzutý</i>	<i>lidové</i>
<i>Za ranní rosy, dobře se kosí</i>	<i>české</i>
<i>Zkušenost je nejlepším učitelem</i>	<i>latinské</i>

J	K	Á	N	U	J	J	J	A	G	U	Á	R	J	N
J	A	L	T	A	A	I	E	J	E	S	L	E	E	E
I	K	V	N	I	H	J	L	O	J	N	L	J	S	L
S	J	T	O	L	O	E	I	E	J	I	L	M	L	E
K	A	O	A	R	D	Z	T	J	M	O	O	E	I	J
R	M	V	T	V	A	E	O	Á	E	N	J	L	Č	A
A	A	I	A	T	L	V	N	K	S	M	I	Í	K	S
A	J	E	S	I	N	E	J	A	R	O	E	C	Y	A
J	E	D	L	Í	K	C	J	U	R	A	J	N	E	N

4.Jaro
Jilm
Jojo
5.Jalta
Jasan
Jasno
Javor
Jelen

Jemen
Jesle
Jetel
Jitro
Jmelí
Junák
Juraj
6.Jaguár

Jahoda
Jantar
Jedlík
Jelito
Jiskra
7.Jamajka
Jenisej
Jezevec

Jihlava
8.Jesličky
9.Jelimánek
Jilemnice

Tajenka – Výtvar mrazivého počasí (9 písmen)

Tajenka z minula – Dlouhodobá nemoc - invalidita

Připravil: František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 2. 3. 2019 V NÁKLADU 200 KS.